

Dolenjski list

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE DOLENJSKIH OKRAJEV

TEDNIK ZA POLITIČNA, GOSPODARSKA IN KULTURNA Vprašanja

Leto III. — Stev. 41.

NOVO MESTO, 10. OKTOBRA 1952

CETRTLETNA NAROČNINA 100 DIN

IZHAJA VSAK PETER

Z okrajne partijske konference v Kočevju

Velika prelomnica v delu partijskih organizacij

Tako dobro pripravljenih, vsebinsko polnih in demokratičnih odprtih partijskih sestankov si ljudje na Kočevskem še želijo

Letos so se osnovne partijske organizacije na Kočevskem pripravile na letno okrajno partijsko konferenco boljše kot v vseh prejšnjih letih. Obračune svojega enotnega, marsikje pa tudi večletnega dela, so prvkrat podajale javno na odprtih sestankih pred ljudstvom. Kakor povsed, so tudi v kočevskem okraju odprtji partijski sestanki močno dvignili ugled Partije, predvsem pa so razširili in okreplili njene vezi z nepartizci. Velika udeležba ljudstva na teh sestankih je omogočila nepartizcem, da so znova spoznali, kakšna je

naloge, kakšni so cilji, sredstva in oblike dela komunistov. Videli so, da je vse, kar dela Partija, ljudstvu samo v korist. Prav odprtji partijski sestanki so potrdili, da služijo komunisti svojemu narodu kot njegovi najbolj zvesti, najbolj predani sinovi. Poročila, ki so jih podajali sekretarji OPO, razpravljanje, v katerega so poleg komunistov posegali nečlani Partije, ter skupno postavljeni načrti so slika politično-vzgojnega, prosvetnega, gospodarskega, društvenega in skratka, vsega javnega življenja v okraju.

Okrajna partijska konferenca, ki je bila v Kočevju 28. septembra, je zato lahko dala pregled in analizo političnega stanja na terenu. 152 delegatov OPO in večje število gostov je na konferenci navdušeno pozdravilo navzočega člena Politbiroja CK KPS tov. Janeza Hribarja in ljudevskoga poslanca Zvezne ljudske skupščine tov. Metoda Mikuša. Obsežno, izčrpno poročilo o delu Partije v okraju je podal sekretar OK KPS tov. Jože Klarič.

Noben drug okraj v Sloveniji ni po osvoboditi tako izpremenil sestava prebivalstva kakor kočevski. V kraju, kjer so nekoč prebivali Nemci in nemčurji, so prišli ljudje iz vseh krajev Slovenije. Ti ljudje pa so prišli skoraj povsed v popolnoma porušene, požgane ali zanemarjene kraje, v katerih je vojna vihra opravila svoje. Naloge partijskih organizacij na Kočevskem so bile zato v izgradnji in obnovi krajev še prav posebno velike. V ustvarjanju velikih socialističnih kmetijskih obratov so bili doseženi pomembni uspehi.

Posojila za dograditev stanovanjskih hiš

Zvezni gospodarski svet je izdal odločbo, po kateri lahko dobijo delavci, uslužbenici in tudi drugi zasebniki pri Narodni baniki ali krajevni hranilnici v mestih in industrijskih središčih posojilo za dograditev stanovanjske hiše, ki so jo začeli zidati zase in za svoje družinske člane.

Taka posojila se bodo dovoljevala ob splošnih pogojih za dolgoročne kreditne, in sicer do višine razlike med predračunsko vrednostjo del in med vrednostjo že izvršenih del, vendar posamezno posojilo ne sme presegati 700.000 dinarjev.

Posojilo se lahko dovoli na trideset let proti polletnemu odplačevanju. — Obresti znašajo 1 odstotek.

Nad 800 stanovanjskih in 700 gospodarskih poslopij je zraslo iz ruševin, z njimi vred pa so rasi in rastejo na Kočevskem novi ljudje. Okrajna konferenca je ugotovila, da se vseposod v okraju kaže živahna gospodarska raz-

odočilna vprašanja političnega in ideoško-vzgojnega dela, pa so tudi tam prav ti sestanki pomenili ogromno pridobitev tako za OPO kot za celotne delovne kolektive. Vodilna vloga delavskoga razreda se je v okraju na splošno zelo okreplila. To najbolj potrjuje primer kočevskega rudnika. Dalj časa je OPO dopuščala nezdravim elementom, da so rovarili proti Partiji in ljudstvu. Ko pa je počistila v nevrednimi člani Partije, je OPO pridobilna na ugled. Članstvo sindikata se je od 26 dvignilo na blizu 80 %, do VI. konгрesa Partije pa so sklenili, da ga bodo dvignili vsaj na 95 % vsega zaposlenega delavstva. Na rudniku so ustanovili »Svobodo«, delavsko kulturno-prosvetno društvo, ki že ima 250 članov, izmed teh 40 komunistov. Odprtga partijskega sestanka se je udeležilo na rudniku od 710 članov kolektiva 650, kar nedvomno govori o ugledu Partije v podjetju. Sestanek na rudniku, pa tudi

(Nadaljevanje na 2. strani)

Jože Klarič je bil znova izvoljen za sekretar OK KPS Kočevje

gibanost in napredek. Nad 60 % zemlje imajo državna posestva. V Stari cerkvi, Starem logu, Koprišniku in še drugod imajo ta posestva nad 5000 glav goveje živine, veliko število ovac, prašicev itd. Pridelki žit in krompirja je na njihovi zemlji veliko večji kot je bil pred vojno, večji pa je tudi od povprečja zasebnih kmečkih gospodarstev.

Partijska konferenca je razčlenila stanje političnega dela v okraju. Ugotovila je, da so med ljudstvom nadvse ugudno odjeknili odprtji računi OPO. Prav odprtji partijski sestanki so pokazali, kako globoko so prodile s sreča delovnih ljudi pridobitve ljudske revolucije. Potrdili so nadalje, da ljudstvo zavestno pozdravlja nove gospodarske in upravne ukrepe, ki vodijo v čedalje globlje in popolnejše samoupravljanje. Čeprav so ponekod v delovnih kolektivih odprtji sestanki OPO začeli malo preveč v podrobnosti, ki jih tade potisnejo ob stran zelo važna in

zanesljiva poslovanja. Čedalje bolj prihaja do izraza načelo dosledne ponudbe in pooraševanja. To pa je tudi dokaz moči našega gospodarstva, trdnosti naše proizvodnje in nenehnega utrjevanja našega denarnega sistema.

Ob odprtji industrijskih bonov pa je le treba poediti, da so bili prao ti

boni doslej neobhodno potrebni. Saj so

o precejšnji meri pravilno usmerjali kupne fonde naših delancev in nameščencev in s tem preprečevali dviganje cen živilskih proizvodov. To je bilo

o času, ko se je naše tržišče šele urejevalo, ko preskrba še ni bila docela urejena in podobno. Zdaj, ko smo odpravili vse obvezne odroke, pa bi industrijski boni lahko postali celo resna

zavara za napredek našega celokupnega gospodarstva. Danes imajo kupci na

našem trgu že najraznopravnostjo izbiro blaga, deloma kolektivni pa se nenehno trudijo, da sproti zlagajo trg s tistimi izdelki, ki jih kmeti in delavec najbolj potrebujeta.

Skrb za vzgojo otrok je osrednja naloga novomeških žens

Razgibana mestna konferenca AFŽ, ki so jo imela novomeške žene v torak 30. septembra zvezde v nabito polni dvorani siedišča doma, je bila tako po poročilih in plodnim živahnim razpravljanju udeleženih včer odzivno stanje v organizaciji že vedrak smo ugotovili, da je organizacija žena med najzajemljivšimi v Novem mestu, to je pokazalo tudi zadnja konferenca, katere so se med drugimi udeležili kot gostje član sekretariata OK KPS Franc Kolar, org. sekretar M. KPS Mihal Podvršina, sekretar MO OF Bogdan Vrankič, zastopnik novomeške garnizije JLA in nosilec znamenice v 1941 Janez Zupančič.

Udeleženke in goste je pozdravila predsednica MO AFŽ Angelca Pretnar, obsežno

tajniško poročilo s pregledom opravljenega

delja, ki je podala sekretarka Francka Pungarder. Težko je v takratem poročilu našetiti dolgo in pesno dejavnost novomeških žens, saj smo jih vse isto sledili prav po vseh Kler kol je bilo treba pomagati, bodovali in vseh pridružili, nastopili, prenovejali gostov lajetih otrok, otroškem vrtcu in se in se — povsed smo jih videli povsed so se poziale njihove pridne roke. Težko je o takem delu govoriti v stvari vseh opravljajočih ur, saj te pri žensah bilo mnogo narejeno, kar se v urah sliči izmeriti ne da. Naj jim bo, tem skromnim in pridržanim delavkam na terenu, v podjetjih, ustanovah in obrobnih vaseh, na mestu mestu izredna zavala za vse, kar so naredile.

Biagajško poročilo je podala Anastazija Midorfer, ki poročili pa so se žene oglašale v plodni diskusiji o številnih problemih organizacije in družbenega življenja v mestu. Poudarjajo se važnosti večjega izobraževanja žens, obisk predavanj, prireditve in tečajev. Posebno so omemnil pomen roditeljskih sestankov na šolah, katerih načel je udeleževali vsi starši, pa tudi zastopniki drutav, organizacij in ljudske oblasti, saj postaja vzgoja otrok čedalje bolj naša vespolna skrb in odgovornost. Brisko se obutti v mestu pomanjkanje prostorov za izvenomsko sestajanje, plomerjev, taborniških organizacij in pr. brez prostora, pa tudi sicer maličina nima primernih kotločkov, kamor bi se v prostem času zatekal k zabavi in vzgoji. Žene so govorile o pomoci internata vajenjske maličinde, ki je v mestu mestu izredna zavala.

Cepri se je tajnško poročilo dotikalo predvsem materialne oblasti dela v organizaciji, so žene težje diskusije namerile v vprašanju vzgoje otrok in mladih, sploh. Res je, da v mestu dostikov govorimo o tej vzgoji, vse premalo pa se je doslej za to dejansko nadeli. O vlogo je razpravljali tudi sekretari MK KPS Mihal Podvršina, o zavesti naših žens in njihovem izobraževanju pa je govoril član OK KPS Franc Kolar. Konferenca je pozdravila tudi zastopnike garnizije JLA.

Zene so izvolile 28 delegatov za bliznjo okrajno konferenco AFŽ. Na predlog doseženega predsednika MO AFŽ Angeleta Pretnarjeve, ki je prosila za razrešitev zaradi zdravstvenega stanja, je bila izvoljena za novo predsednico Mestnega odbora AFŽ Mimí Udovič. V tajnško pa so žene izvolile še tri članice. S sklepom za nadaljnje delo so žene zaključile uspešno konferenco.

UCITELJSKI PEVSKI ZBOR V BELI KRAJINI

Okraina ljudska skupščina v Črnomlju je na zadnjem zasedanju izvolila za predsednika Ljudske proslove v Beli Krajini tov. Karla Sterbenka, profesorja črnomeljske gimnazije. Okrajni odbor LP pa je pod novim predsedstvom sprejel bogat načrt prosevnje dejavnosti v Beli krajini za bodočo zimsko sezono. Na predlog tov. Sterbenka in tudi Društvo učiteljev v Beli krajini ustanovilo učiteljski pevski zbor, ki bo nastopal na raznih prizlavah in predstavah v Črnomlju, lepoto slovenske pesmi pa ponesel tudi v belokranjske vasi. Učiteljskemu pevskemu zboru v Beli krajini, ki bo nadaljeval tradicijo predvojnega učiteljskega pevskega zboru v Črnomlju, želimo pri njegovem kulturnem poslanstvu mnogo lepih uspehov.

Vremenska napoved

V splošnem bo lepo vreme. Zelo kratkotrajne ali celo samo krajevne padavine se pričakujejo okoli 11., 12. in 13. oktobra.

Ivan Pirečnik je spet doma

Slučaj Ivana Pirečnika je našim bralcem prav gotovo že znan iz dnevnega tiska. Malega Ivana so nemški nacisti vzel iz zibelke staršem v Štajnaju kmalu po okupaciji Štajerske; očeta so mu ubili, mater pa odpeljali v zloglasno taborišče smrti. Med redkimi, ki so preživeli pekel nemškega življenja, je bila tudi Pirečnikova mama, ki se je po vojni vrnila na svoj skromni dom v Šoštanj. Dom pa je bil prazen. Bil je brez otroka, ki ga je rodila in ki so ji ga odvzeli morilci njenega moža, Ivanovega očeta.

Po večletnem iskanju in poizvedovanju Rdečega križa se našli za malim Ivanom pravilno sled: živel je v Nemčiji, na domu bivšega SS-ovca, ki je otroka ugrabil in si ga posvojil. Kdo bi si bil misil, da bo vrniten lastnega otroka, njegovi pravi materi povezana s tolikimi težavami, s tako težkim nečloveškim in nemoralnim procesom, kot si ga je izmislio ameriško sodišče v Frankfurtu. Sodnik Clare je pred dobrim mesecem izdal nečloveško odločbo, da se otrok ne more vrniti v Jugoslavijo, ker da se mu zlorablja in s seboj nosi.

Pravici je zadoščeno, Ivan je spet doma pri materi in sestri. Obstaja pa dejstvo, da še žive ljudje, ki podpirajo zlorobljenja otrok! Sodnik Clare,

glasovan, čeprav se sam še vedno proti izročitvi otroka materi. Ivan Pirečnik se je zmagovalno vrnil domov. Newyorski časopisi so prinesli posebne izdaje listov s končno sodbo, da se otrok vrne pravi materi. Domovina je medtem pozdravila vrnjenega sina z deset in desetinočetrtimi pozdravi in neštetimi darili, pozdravili in upravljali. Čeprav so sestanki v Moskvi in Romuniji, ki se že danes niso vrnili ugrabljenih jugoslovanskih otrok njihovim staršem. Clarci in oni v Moskvi in Romuniji si v tem pogledu, čeprav so sestanki, družno podajo roke! Enake načine dela imajo, prav tako so brezravnici in nečloveški, kakor jih je enaka težnja, da bi svoje reakcione poglede na svet in življenje vrisalo drugim ljudem.

V slučaju Ivana Pirečnika, za katereim je stala vsa domovina, je zmaga dobre naše in svetovno javno mnenje. To mnenje pa je hkrati tudi obsodba reakcionarjev na Zapadu in Vzhodu.

Za žensko mladino bodo letos obvezni tečaji Rdečega križa

Po uredbi o predvojaški vzgoji se bo letos pričela obvezna dvoletna predvojaška vzgoja ženske mladine v starosti 17 in 18 let. Ker je ta vzgoja predvsem s področja zdravstvenega predstavljanja, je organizacijo in izvajanje prevzel jugoslovanski RK.

Tečaji bodo brezplačni, vendar obvezni za vse mladinke, rojene leta 1934 in 1935 na osnovi uredbe o predvojaški vzgoji. Tečaj za zdravstveno pravljivo tiskarsko napako, ki kazi obvestilo o nezgodnem zavarovanju naročnikov »Dolenjskega lista«, objavljeno v zadnji številki našega tečajnika. Tretji stavek tega obvestila s številko 40. številke našega lista se je prav tako:

• Ponesrečenec se izplača del zavarovane vse tudi v primeru, da ni postal stodistotni invalid.

(Več o zavarovanju naših naročnikov preberite v razglasu na drugi strani današnje številke.)

POPRAVEK

Popravljamo tiskarsko napako, ki kazi obvestilo o nezgodnem zavarovanju naročnikov »Dolenjskega lista«, objavljeno v zadnji številki našega tečajnika. Tretji stavek tega obvestila s številko 40. številke našega lista se je prav tako:

• Ponesrečenec se izplača del zavarovane vse tudi v primeru, da ni postal stodistotni invalid.

(Več o zavarovanju naših naročnikov preberite v razglasu na drugi strani današnje številke.)

Gorjanci vabijo!

Pohtite v jesensko preleto košenje in bukovih host Kukovih gora — zvezde pa se zatecete v gostoljubno kočo narodnega heroja

Vinka Paderščika!

LOJZE ZUPANC

Zgodovinsko ozadje belokranjske pripovedke

(Nadaljevanje)

Vzhodni narodi: Kitajci, Indi, Egipčani, Židje. Perzici in drugi so v preteklosti vso bolečino ljudske duše, ves zatriti razvoj pa tudi satirične misli na vladajoče klike in protiljudske razrede, ki so tlačili duševni, kulturni in gospodarski ter politični razvoj naroda, prečesta zavili v plasč narodne pripovedke, v katerih na zunaj resda govore o kačah, zmajih, vrugih in velikanih, v fabuli pripovedke pa se skriva jedro: protiljudski vladarji, izžemalci in izkorisčevalci delovnega ljudstva, ljudski tribuni in teroristi. Jedro vseh pripovedek je torej v globokem zgodovinskem ozadju, ki je si užilo in se danes služi za študij zgodovine narodov. Tako so n. pr. znane pripovedke o vladarjih iz kitajske dinastije Cau v 12. stoletju pred našim štetjem, v katerih je preprosto ljudstvo izražalo vse svoj gnev proti postavjam, ki jih je ta vladarska družina vsljevala ljudstvu. Pripovedke so torej že takrat bile tista sila, ki je vzgajala ljudske množice v revolucionarnem duhu zoper obstoječi absolutistični vladajoči red.

Pripovedka o trojanskem konju je — po najnovejših raziskovanjih — zgolj večje sestavljen in pesniku neznane porekla z maloazijske obale — Homerju — podtaknjen grški plagiati mnogo starejše egipčanske pripovedke, ohranjene v Harisovem papirusu, kjer se omenja, kako je Tabuti osvojil mestno Jope. Klasična doba je sploh polna pripovedek. Herodota smatrajo kot začetnika pripovedki, ki jih je zapisoval po ljudskem izročilu. Zgodovinar Prokop iz časa Justinijana Bizantinskega je visoko cenil narodno pripovedko za prikaz zgodovinskih silnic, ki so ugnatele tedano dobo in prikazovale življenje »barbarov« v pravi luči... V svojih tajnih zapiskih je reševal pred pozabovo vse anekdote, ki so krožile med narodo mo despojni Teodori. Sveton je na podoben način opisoval cesarje in velike hetere svoje dobe. Vse te kratke pripovedke in anekdote še danes služijo študiju klasične dobe.

Kult resnice je temo povezan s kulturo srca. Ta je belokranjskemu preprostemu človeku bila vselej potrebna kakor zrak in hrana. Največja socialna dolžnost pravega belokranjskega junaka, ki nastopa v belokranjski pripovedki, je ljubiti resnico in preganjati laž. Če pa včasih laž nujno nastopa v pripovedki, je le-ta zgolj potreben zlo in orožje v boju zoper sovražne sile.

Junaki v belokranjskih pripovedkah se ne boje smrti! Brez vsake sentimentalnosti umirajo za pravčno stvar. V borbi s sovražnikom, ki ga pripovedke prikazujejo v figurah vraka ali velikana ne drhte od smrtnega strahu. Pojem časti je v belokranjskih pripovedkah razvit do najvišje stopnje. Takšen značaj so v preteklosti mogli imeti zares samo veliki ljudje, veliki po srcu in ljubezni do rodne grude. In prav s temi odlikami so ti preprosti ljudje — dvarjci, bordanji, ribiči, pastirji, osebenki in revni kmetje, ki nastopajo v pripovedkah, podobni vitezom in trubadurjem v srednjem veku, pri katerih je bila čast razvita do viška.

Kult resnice je temo povezan s kulturo srca. Ta je belokranjskemu preprostemu človeku bila vselej potrebna kakor zrak in hrana. Največja socialna dolžnost pravega belokranjskega junaka, ki nastopa v belokranjski pripovedki, je ljubiti resnico in preganjati laž. Če pa včasih laž nujno nastopa v pripovedki, je le-ta zgolj potreben zlo in orožje v boju zoper sovražne sile.

Jezik belokranjskih pripovedek je koncisen, kratek, jasen, lapidaren, prav tacitski v tem smislu, da je v pripovedki vse jasno in bistro, da v njej ni nikakih tajnosti. Takšen jezik je seveda kakor nalašč ustvarjan za jasno izražanje misli: železna logika misli in stajana konstrukcija pa dokazujeta, da je jezik belokranjskih pripovedek jezik dela in deljanja, ne pa metafizičnih (nadtvarnih) razglabljanj. Prav zaradi tega so postale belokranjske pripovedke popularne v času vneteve študija belokranjske frazeologije. Pokojni univerzitetni profesor in slavist dr. Ivan Priatelj, kateremu sem več let tudi jaz pošiljal manj znane belokranjske rečnice, besede, pregorove itd., je v zadnjih letih svoje plodovite dejavnosti, študi dolenski rojak, postal prav straten zbiralec belokranjskega besedovitva.

Vsi narod, da, vsaka doba ima nekaj posebnih odlik in oznak. Vlovite le-te v kratke, lapidarne, lakonične stavke, pomeni napisati dobro pripovedko!

Beločrnsko ljudstvo je v prošlosti ustvarilo mnogo pripovedek. Ze prej omenjeni zbiraliči narodnega blaga, ki so zasluzni za Belo krajinu, pa so naši kulturni javnosti ohranili s svojim nemornim delom mnogo prelepih mislj izrekov, doživljajev, anekdot in pripovedek, ki so kot študij bile podlagi

vsemu zgodovinarjem in književnikom, kadar so hiteli pravilno prikazati življeno belokranjskega ljudstva. Zato bi bilo napačno pomisliti, da je vse to, kar je bilo kdaj koli napisano o Beli krajinji, izšlo samo iz intelektov teh interpretov belokranjskega življena; da, napačno tudi pomisliti, da je bila soba, v kateri je ob tihih večerih ta ali oni pisatelj zapisoval drobne pripovedke ali dolge romane, pa igre in ne vem kaj še vse, s čemer je prostovoljno in iz ljubezni do svojega ljudstva opravljal trdo kulturno tliko, da je bila ta tiba sobica vselej tudi kovačnica zaostrenih misli in umetniško predelanih fabul... ne, vse to delo je bilo le odmev tiste kulturne sredine in tistih velikih naukov, ki jih je preprosto ljudstvo z ostrino svojega duha, zajetega v pripovedkah, presajalo v srca ljubečih sinov-pisateljev. Narodne pripovedke so s svojo primetno vsebino nudile prvo znanje prav vsem oblikovalcem naše besede, ki so pred patino uvožene kulture in civilizacije reševali bogastvo duha in našega jezika, bogastvo in vetrino misli ter izraza, nevsičivi humor, globoki filozofski značaj in smisel za urejeno življenje našega ljudstva. (Kelemina.)

Na prireditvah v Črnomlju, Metliki, Semiču, Starem logu. Dol. Topileah in Bazi 20 na Rogn je ob 18-letnici slovenskih brigad nastopal tudi Invalidski pevski zbor

V PETIH LETIH SMO ZGRADILI 1585 km NOVIH ZELEZNISKIH PROG

Predvojna železniška mreža v Jugoslaviji je imela približno 10.500 km prog. To je bil uspeh skoraj stoletne gradnje železnic, s katerimi je začela že star avstrogrška monarhija. Seveda pa te proge niso zadostovalo za velik promet; mnogo pokrajini pa sploh ni video železnic. V vojni od 1941 do 1945 je bilo pokvarjenih in onesposobljenih za promet čez 6000 km prog, popolnoma uničenih pa 12000 km prog. Poleg tega je bila v vojni uničena polovica vseh naših mostov. Tako je bilo od 2130 mostov, dolgih od 5 do 30 m, uničenih 40 %, od 419 mostov, dolgih čez 30 m, pa je bilo uničenih 254 ali 61 %.

Nazaj ogromnim težavam so naši delovni kolektivi pod vodstvom inženirjev in tehnikov že do konca leta 1945 obnovili 90 % poškodovanih prog. V dobrih dveh letih je bil železniški promet povsod v celoti vzpostavljen. Z iminiva je na primer ugotovitev, da je bila proga Beograd—Niš po prvi evropski vojni obnovljena še v 10 mesecih, pri čemer je manjkoval vseporosni strokovnih kadrov in delovne sile, smo v graditvi železniških prog in razširjanju prometa dosegli tak napredek, o katerem v starri Jugoslaviji ne bi mogli nikdar govoriti.

O novih nalagah, ki stoejo pred našimi inženirji in tehniki, bo razpravljal tudi III. kongres Zveze društev inženirjev in tehnikov, ki bo sredi novembra v Beogradu.

Tako po dokončani obnovi so dobili naši inženirji, tehniki, projektanti podjetja in delovni kolektivi nove naloge: zgraditi vrsto novih železniških prog. Pri uresničevanju ogromnih novih nalog so priskočile na pomoč mališanske brigade iz vseh delov države. Uspehi so kmalu pokazali.

Medtem ko je bilo v 22 letih stare Jugoslavije seveda s »pomočjo« tujega

kapitala, posojil in celo s strani tujih podjetij zgrajenih v naši državi skupno približno 1840 km prog, smo v novi Jugoslaviji v kratki dobi 5 let — od 1947. do 1951. — zgradili 1585 km novih prog! V istem času smo seveda na vseh področjih industrije in graditve v vseh naših republikah dosegli prav tako viške uspehe. Poleg tega, da smo gradili novo industrijo in uresničevali široke načrte elektrifikacije naše domovine, pri čemer je manjkoval vseporosni strokovnih kadrov in delovne sile, smo v graditvi železniških prog in razširjanju prometa dosegli tak napredek, o katerem v starri Jugoslaviji ne bi mogli nikdar govoriti.

Na novih nalagah, ki stoejo pred našimi inženirji in tehniki, bo razpravljal tudi III. kongres Zveze društev inženirjev in tehnikov, ki bo sredi novembra v Beogradu.

DOLENSKI LOVCI HRABRO UNIČUJEJO DIVJE PRAŠICE...

(Iz Pavliheta)

V začetku šole, po vojni je bilo treba ugotoviti socialno stanje staršev in so učenci morali dati tozadeone podatke: male kmet, srednji, veliki kmet, delavec, uslužbenec itd. Samo en učenec najtecenejši in najbolj »brilnat« glavce ni hotel dati odgovor. Učitelj ga je opršal, zakaj noče povedati, pa mu je odgovoril, da se boji, da bi mu to škodovalo. »No pa vendar povej, kaj so tuji starši, mu je prigoral učitelj. »Kapitalisti«, se je odrezal fantek. »Kako pa to?« »No, oče ima »zlati žilo«, mati pa »spruge (kamnolom).«

Mladina, čaka te prosvetno delo!

Jesen je dahnila v deželo, polja se praznijo. Trgatev je že za nami in glavno kmetijsko delo je opravljeno. Večeri se daljajo. Spet bodo v naših vseh zaživelje učilnice po šolah, kjer se bo zbirala vaška mladina in izobraževalnih tečajih, v dvoranah domov ljudske prosvete pa se bodo po dolgem poletnem odmoru ponovno zbrali vsi tisti, ki čutijo veselje do dramatike.

Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. V vsebino pripovedek je narod dolgo časa veroval. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. V vsebino pripovedek je narod dolgo časa veroval. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Za belokranjsko ljudstvo so bile vile, povodni može in velikani ter vrugti del dejanske resnice. Velikan Nenatis ali Nedosis nastopa v mnogih inačicah belokranjskih pripovedek. Pleteršnik razlagata besedo »nedosis« kot netek (nem. Nimmersatt), kar bi se seveda lepo ponašilo v »Nenatis«. Nadalje nastopa v prvinih belokranjskih pripovedek s herojsko vsebino govorile o velikanih. Tudi belokranjska mladina je začutila potrebo po prosvetnem udejstvovanju. Kako razveseljivo je dejstvo, da so v Podzemljiju na lastno pobudo fantje iz sosednjih vasi obiskali domače učitelje ter jih zaprosili, naj jim brž izberejo primerno igro, da si bodo prepisali vlogo in pričeli z učenjem igre. Prav tako je v Gribljah, v Gradacu, Metliki, Semiču, Predgradu, na Vinici in še marsikje, saj je današnja mladina vsebine pripovedek s herojsko vsebino govorile